

opfattelse en del af en besættelsesmagt, og i henhold til folkeretten påhviler der besættelsesmagter en række forpligtelse, bl.a. beskyttelse af civilbefolkningen, genetablering af infrastruktur m.v. På den baggrund besluttede Socialdemokraterne at deltage med en sikringsstyrke på 370-400 soldater under amerikansk-engelsk ledelse, hvilket Folketinget jo som bekendt meddelte sit samtykke til den 15. maj 2003.

Ved FN-resolution 1483 af 22. maj opfordrer FN medlemslandene til at bidrage til sikring, stabilitet og genopbygning i Irak. Som det allerede er nævnt, deltager ca. 20 lande, bl.a. Norge og Holland og nu også Tyrkiet, i disse opgaver.

Det har hele tiden været Socialdemokraternes opfattelse, at FN skal have hovedansvaret for genopbygningen i Irak. Dette er endnu ikke lykkedes, men der arbejdes i disse uger på en ny resolution i FN's Sikkerhedsråd. Resultatet foreligger forhåbentlig i denne måned.

Det har vist sig, at freden er langt sværere at vinde end krigen. Opgaven, som danskerne har i Irak, har da også vist sig at være langt sværere end forudset. Det gælder som nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget med hensyn til kriminalitet, sabotage, våbenaktioner osv.

Derfor kan Socialdemokraterne acceptere, at der udsendes yderligere 90 mand, således at styrken kommer op på ca. 500. Vi er opmærksomme på, at der er tale om samme opgaver – de er blot blevet sværere at udføre – at der er tale om, at det er det samme geografiske område, der skal opereres i, og at der er tale om den samme periode, nemlig til december måned 2003.

Spørgsmålet om en eventuel forlængelse af dansk tilstedeværelse – regeringen ønskede jo oprindeligt til juni næste år – vil vi tage stilling til, når resultatet af FN's Sikkerhedsråds forhandlinger foreligger.

I øvrigt vil vi kraftigt opfordre regeringen til at udvise betydelig aktivitet og gøre sin indflydelse gældende for at sikre FN hovedrollen i genopbygningen af Irak.

Socialdemokratiet kan meddele sit samtykke til B 1.

Kl. 18.35

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har et spørgsmål om fortolkningen af den socialdemokratiske støtte til B 1. Så vidt jeg forstår, har Socialdemokratiet givet tilsagn om, at man sender en ekstra styrke soldater af sted, knap

100 mand, frem til begyndelsen af december. Det er det, Socialdemokratiet har givet tilsagn til.

Derfor vil jeg godt spørge, om Socialdemokratiet opfatter beslutningsforslaget på den måde, at hvis der skal gives et tilsagn efter december, kræver det et nyt forslag fremsat i Folketinget og en ny behandling i Folketinget. Det er altså ikke noget, som bare kan ordnes af regeringen eventuelt efter konsultationer med Det Udenrigspolitiske Nævn, men det kræver et nyt beslutningsforslag, som skal behandles og vedtages i Folketinget inden udgangen af året.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er også et spørgsmål for at skabe klarhed.

Jeg forstår, at det, vi diskuterer nu, er udsendelsen af yderligere 90 mand i ca. 2 måneder til starten af december, og derefter skal situationen vurderes igen.

Hr. Per Kaalund lagde vægt på, at det afgørende for Socialdemokratiet vil være, at FN kom ind i mellemtiden. Sådan ser det ikke ud lige nu. Det ser faktisk sådan ud, at USA undlader at fremlægge sit resolutionsforslag for ikke at lide et nederlag i FN's Sikkerhedsråd.

Jeg vil så spørge hr. Per Kaalund meget præcist: Hvis det er situationen, når vi når 2 måneder længere frem, at der ikke er vedtaget noget i FN's Sikkerhedsråd, betyder udmeldingen fra hr. Per Kaalund så, at man vil modsætte sig en forlængelse? Ellers kan jeg slet ikke få det til at hænge sammen. Det må nødvendigvis betyde, at man så vil modsætte sig en forlængelse. Jeg vil bare have sikkerhed for, at det er rigtigt opfattet.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hr. Per Kaalund omtalte den forrige udsendelse omtrent med disse ord: Derfor besluttede Socialdemokratiet at udsende en 380 mand stor sikringsstyrke. Man kunne næsten få det indtryk, at det var nogen, Socialdemokratiet hyrede i sin medlemskreds. Men jeg vil godt spørge, om det ikke er noget dobbeltmoralisk, om der ikke er en talen med to tunger hos Socialdemokratiet med hensyn til hjælpen før, da det virkelig brændte på, og så hjælpen nu.

Jeg kunne godt tænke mig at stille hr. Per Kaalund det meget enfoldige spørgsmål, som er hørt før: Hvad nu hvis Frankrig og Tyskland ikke havde blokeret i FN, så FN ikke kunne træffe en fornuftig løsning, og hvad nu hvis regerin-